

مؤید صدر حسینی، عضو کمیسیون انرژی مجلس شورای اسلامی،

وزارت نیرو گام‌های بلندتری بردارد

اشاره: از بین ۲۲ عضو کمیسیون انرژی در مجلس هشتم، فقط هفت نفر از آنها به مجلس نهم راه یافتند. هر چند از این میان، ۴ نماینده نیز در دور دوم رقابت‌ها موفق به راهیابی به ساختمان بهارستان شدند. این تغییر و تحول‌ها، احتمال تصمیم‌گیری‌های متفاوت توسط مجلس نهم برای صنایع برق و نفت را تقویت می‌کنند. ترکیب جدید کمیسیون انرژی از این نظر برای فعالان صنعت برق اهمیت بیشتری دارد که حل و فصل بسیاری از چالش‌های پیش‌روی این صنعت بویژه مسایل مالی و نقدینگی، در گرو تصمیم‌گیری صحیح نمایندگان مردم در مجلس شورای اسلامی است.

مؤید صدر حسینی از اعضای کمیسیون انرژی مجلس هشتم که به مجلس نهم نیز راه یافته است، تأکید زیادی بر استفاده از تکنولوژی‌های جدید در صنایع بزرگ و وسایل برق خانگی دارد. او معتقد است که با چنین کاری، امکان افزایش قیمت برق فراهم می‌شود بدون آن که مصرف‌کنندگان دچار مشکل شوند. نماینده مردم خوی و چابهاره معتقد است که همیشه نمی‌توان از مجلس و دولت انتظار داشت که با درآمد صادرات نفت خام و عرضه گاز و فرآورده‌های نفتی ارزان قیمت به نیر و گاه‌ها امکان ارایه برق ارزان قیمت را فراهم کنند و باید زمینه‌ای را فراهم کرد که تجارت برق از رونق برخوردار شود. گفت‌وگو با این نماینده مجلس را می‌خوانید.

اختیار ندارند و فقط ۵ سال از استقلال آنها می‌گذرد.

برای حذف بند ۷ قانون بودجه که مربوط به پرداخت یارانه برق (تفاوت قیمت تمام شده و تکلیفی) است، دیدگاه‌های مختلفی وجود داشت.

با این حال مجلس به حذف این بند رای داد. در سال‌های ۸۸ و ۸۹ نیز ارقام چندانی برای

که ردیف مربوط به یارانه برق از بودجه سالیانه کشور حذف شده است، با این حال برق همچنان با قیمت یارانه‌ای فروخته می‌شود. به نظر شما می‌توان مسوولیت سنگین پرداخت یارانه برق که مجلس و دولت توان استمرار آن را ندارند، به دوش شرکت‌های توزیع برق انداخت؟ شرکت‌هایی که سرمایه چندانی در

این روزها شرکت‌های توزیع برق گرفتار بدهی‌های سنگینی هستند که بخش مهمی از آن، به تصمیم‌های مجلس بازمی‌گردد. حدود ۳ سال است

هدفمند کردن پارانه‌ها، نیازمند تغییر نگرش‌ها هستیم. به عنوان مثال در ماده ۷ قانون بودجه دولت مکلف شده بود تفاوت قیمت تمام شده با قیمت تکلیفی را به وزارت نیرو و شرکت توانیر پرداخت کند. پرداخت چنین پولی، این تصور را در مجموعه وزارت نیرو به وجود آورد که شاخص قیمت تمام شده در گزارش‌های آنها اهمیت داشته باشد. این در حالی است که از نظر کمیسیون انرژی مجلس، باید قیمت تمام شده را نیز کاهش داد نه این که چنین قیمتی

چهران این حذف در نظر گرفته نشد. البته قرار نبود تصویب و اجرای قانون هدفمند کردن پارانه‌ها تا آذرماه سال ۸۹ به تأخیر بیفتد. به همین دلیل این ماده از بودجه سالیانه حذف شد. این فاصله زمانی باعث زیان انباشته‌ای حدود ۵ تا ۶ میلیارد تومانی در مجموعه صنعت برق شد که مجلس در سال ۹۰ راهکار مناسبی برای آن پیش‌بینی کرد. دولت در سال گذشته از دو ریگ مختلف اسکان تخصصی ۶ هزار میلیارد تومان نقدینگی برای چیران زیان

این کار، فراهم کردن زمینه مشارکت بخش خصوصی لازم است.

اگر وزارت نیرو به هر ۳ مساله افزایش راندمان نیروگاهی، کاهش تلفات شبکه‌های برق و مدیریت پیک مصرف توجه کند، قیمت تمام شده برق کاهش می‌یابد.

کاهش هزینه‌های تولید و عرضه برق، اقدام مفیدی است ولی به هر حال این کار تا یک سقف مشخصی امکان پذیر است. علاوه بر آن، سرمایه‌گذاری دولتی یا خصوصی در هر ۳ حوزه‌ای که از آن صحبت کردید، نیازمند توجه مالی مناسب برای برگشت سرمایه است که با قیمت کنونی فروش برق، امکان پذیر نیست. بهتر است قیمت مناسب برق چگونه تعیین شود تا هم به حقوق مصرف‌کنندگان توجه شود و هم سرمایه‌گذاری در بخش‌های مختلف صنعت برق صورت پذیرد؟

در بحث هدفمند کردن پارانه‌ها، آزادسازی قیمت برق مورد توجه قرار گرفته است. البته آزادسازی چیزی غیر از دریافت اضافه مبلغ از مصرف‌کنندگان است. هدف آزادسازی قیمت برق این نیست که تولیدکنندگان برق، آن را به هر قیمتی، که دوست دارند، بفروشند. برنامه‌ریزی‌ها در وزارت نیرو باید به نحوی باشد که مصرف‌کننده مجبور به افزایش پرداخت به دلیل بالا رفتن هزینه‌ها نشود. برق باید به میانگین قیمت منطقه‌ای فروخته شود. فروش برق به قیمت تمام شده مورد نظر نیست چون افزایش بهره‌وری را به همراه ندارد. در حال حاضر میزان تلفات برق در شبکه انتقال و توزیع حدود ۲۵ درصد است. نیروگاه‌ها نیز با ۷۰ درصد راندمان مورد انتظار کار می‌کنند. اگر این مسایل حل شود، وزارت نیرو می‌تواند برق مورد

نیاز مردم و صنایع را با قیمت مناسب تامین کند و در عین حال، بدهی‌های خود را نیز تسویه کند.

ولی آمار تلفات اکتون دو سه درصد کمتر از چیزی است که شما به آن اشاره کردید. وزارت نیرو در این سالها برنامه‌هایی برای کاهش تلفات شبکه‌ها و افزایش راندمان نیروگاه‌ها داشته است.

مشکل بسا دو سه درصد کاهش حل نمی‌شود. انتظار ما از وزارت نیرو، بیش از این حرف‌هاست.

را ملاک عمل قرار دهیم و قیمت‌ها را به سمت آن هدایت کنیم.

طبق اظهارات آقای محمد بهزاد، معاون وزیر نیرو، اکنون شاهد تلفات ۱۴ درصدی در شبکه توزیع هستیم که بیشتر از استانداردهای جهانی است. هر چند بررسی‌های ما نشان می‌دهد که میزان واقعی تلفات بیش از این مقدار است. اگر این تلفات کاهش پیدا کند، نیاز کمتری به سرمایه‌گذاری در توسعه نیروگاه‌ها داریم.

مساله بعدی، عدم مدیریت پیک بار شبکه است. استفاده گسترده از کنتورهای ۳ زمانه می‌تواند پیک بار شبکه را کاهش دهد، با این کار نیز بخشی از فشار به نیروگاه‌ها کاسته می‌شود. اگر مدیریت مناسبی در این بخش صورت بگیرد، نیازی نیست که دو برابر نیاز کشور نیروگاه ساخته شود ولی فقط نیمه از ظرفیت آن کار کند و نیمه دوم آن فقط در ساعت پیک مورد استفاده قرار گیرد. آن هم در شرایطی که کشورهای همسایه خواهان واردات برق از ایران هستند. راندمان نیروگاه‌های ایران نیز در سطح قابل قبولی نیست. دولت باید در این زمینه اقدام‌های فوری انجام دهد و برای

انباشته صنعت برق را داشت که بخشی از آن تحقق پیدا کرد.

با آزادسازی تدریجی قیمت برق در سال‌های آینده و کاهش هزینه‌های تولید و توزیع برق، این شرایط در یکی دو سال آینده اصلاح می‌شود. البته وزارت نیرو باید توجه بیشتری به کاهش هزینه‌های تولید و عرضه برق نشان دهد.

یکی از مسایلی که در روند اجرای قانون هدفمند کردن پارانه‌ها دنبال می‌شود، افزایش تدریجی قیمت گاز طبیعی و سوخت مایع به نیروگاه‌هاست. در چنین شرایطی چطور از وزارت نیرو انتظار دارید هزینه تولید و عرضه برق را کاهش دهد؟

مسئولان وزارت نیرو بویژه آقای محمد بهزاد، معاون امور برق و انرژی، در جلسه‌های مشترک با کمیسیون انرژی، از مسایل مالی صنعت برق صحبت کرده و خواهان توجه مجلس به این مساله هستند. البته مجلس نیز در کوتاه مدت روش‌هایی برای تزریق منابع دولتی به صنعت برق تصویب کرد ولی این مساله نمی‌تواند یک راه‌حل پایدار و دائمی باشد. با اجرای قانون

برق باید به میانگین قیمت منطقه‌ای فروخته شود. فروش برق به قیمت تمام شده مورد نظر نیست چون افزایش بهره‌وری را به همراه ندارد